

Hec sunt acta capituli gene-
ralis Romæ celebrati. In conuentu. S. Mariæ super Mineruam,
in festo Penthecostes. Anno Domini. M. D. L. VIII. Dic. XX
VII. Maij. Sub reuerendissimo pater. F. Vincentio Iustiniano,
Sac. Theologiæ professore, Magistro generali, ordinis prædica-
torum, in eodem capitulo vnanimiter electo, Diffinien-
tibus communiter Reuer. Prouin. &
diffinitoribus, videlicet.

F. Iohanne baptista Clarino, prouinciali Vtriusq; Lombardiæ.
F. Angelo Bettino, de Florentia, Prouinciali Romano.
F. Nicholao Michelotio, Prouinciali Regni.
F. Bartholomæo de Vincentia magistro, Prouinciali Græciæ.
F. Paulo Veneto, Prouinciali Terræ sanctæ.
F. Petromartyre, Coma magistro Prouinciali Aragoniæ.
F. Placito Spalaten, magistro, Prouinciali Dalmatiæ.
F. Thoma Fazelo magistro, Prouinciali Trinacriæ.
F. Martino de Mendoza magistro, Prouinciali Bethiciæ.
F. Antonino Portio magistro, Prouinciali sanctæ Thomæ.
F. Aurelio de Bisliniano magistro, prouinciali Calabriæ.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

¶ Frater vincentius Justinia

nustotius ordinis prædicatorum Generalis magister &
seruus, Vniuersis eiusdem ordinis pro-
fessoribus. Salutem.

GOGITANTI michi ac tanquam ob-
oculos meos, interim subindeq; ponenti, do-
minicani nostri ordinis (cui equidem com-
plures ab hinc annos me totum, addixi, cu-
ius ue mihi regēdi nuper habenas, vltra me-
fira, viresq; nostras, communi vestro suffra-
gio, impolulisti) luridam ac funes tam spe-
ciem, eo instatu videri solet: vt non absq; in-
genti negotio, diuināq; ac peculiari quadā

vi & ope reparari queat. Cuius rei decursum totum, nostræ In-
quam religionis initia, medium & extrema, varium illud ac mul-
tiforme, Regis Babylonij, simulacrum, peregre regie delineat. Erat
illi caput aureum, pectus argenteum, Femur æneum, crura ferrea,
pedes autem ferrei ac fictiles. Nonne (amabo) P. sacer rimi huius
nostri ordinis caput aureum fuit? non fuit aureum? Imprimis pa-
ter noster Dominicus illius autor, omnibus plāne numeris ab-
solutus deinde illi proceres, illa totius orbis lumina, non fue-
runt aurea? Cum omni & sapientiæ & sanctitatis genere fulge-
rent, nulla illis erugo inerat, labes nulla. Purum vndiq; ac syn-
cærum aurum, cum toto Deum corde diligere, & perinde ac
se ipsi, ceteros. Erat illis aurum optimum, non ferrugine infe-
ctum, non scissura fractum, non pondere mancum non atton-
sum, aut resectum giro. Erat illis aurum optimum, excoctum
igne, probatum incude ac malleo, non streperum istuque dis-
sonum, ac molli suauiq; tinnitu permulcens aures. Erat aurum
optimum ad lydiū illum lapidem idest Christum cui iugiter
conformari studebant. Spectatissimum; Erant siquidem vitæ
inculpate atq; heroicæ. non frangebantur aduersis, nec intum-
escebant prosperis, in vitroque fortuna constantes. Non re-
talabant iniurias, non reddebant malum pro malo, amicos
iuxta ac inimicos pari amoris nexu complectentes, sicut bant
quoque martyrium, tantum abest, vt illud metuerent aut ex-
horescerent. Imperebant hereticos increpabant impios, ex-
cibant pios, inhyabant sacris literis, quas nocturna versare
manu, versare diurna, haud vnquam cessabant. Tyranno-
rum ac perditorum hominum contusi malleis, non quæru-

las voces ædebant, sed æque ac mitissime oues, miti quasi ba-
latu, pastorem implorabant. Vnde factum est, vt breui tem-
poris curriculo innumera sanctissimorum ac doctissimorum
virorum, exinde multitudo eluxerit. Caput igitur aureum
fuit. At paulatim (quæ est humanæ imbecillitatis conditio) ab
auro, in argentum deluimus, refrixit porro charitas, & vt el-
sent eloquio, clari, & nonnulli doctrina candidi, spiritus tamen
exiliserat, & si obseruabant maiorum canones, visu potius, quàm
amore seruabant, aliud multo in recessu habentes, quam in fron-
te præferrent. Deinde ad argento, in æs migratum. Noxia
namq; subdolaq; hypocritis veræ bonitatis mentita faciem, tyrā-
nidem occupauit in multis, miserrima irrepsit ambitio, qua præ-
esse, quam subesse mallerent, corrigere, quam corrigi, iubere quam
iuberi, & pro in terro ac singulari cultu externis ac picturatis
vacare ceremonijs, ocio marcescere, tepiditate hære. At quo-
niam ficta omnia celeriter tanquam flosculi decidunt, nec simu-
latum quicquam potest esse diuturnum, latens in pectore virus,
& sub ouina pelle lupo, cælari diutius non potuit, affectus ille
malus, prodiuit in medium, & pestiferum caput exeruit. Quan-
do exultabant in rebus pessimis & gloriabantur cum male age-
rent, circumueniebant quoque iustos, ceu contrarios operibus
eorum. Quid multismoror? Ita factum est, vt ab ære, inferum
transferimus. Facti sunt enim complures crudelēs ac ferri, qui
nec blanditijs emolliri nec minis inflecti possint. Est igitur hæc
ætas nostra ferrea, si acutius perspiciamus, Quid quod etiam, &
in cænum descendimus atque ita sunt pedes statue idest Religio
nis nostræ, status vltimus, in plerisq; terræ addictus, qui cælestiū
immemores, terrena duntaxat venantur, terrenam gloriam, ter-
renam gloriam, terrenum fastum, terrenum honorem, terrenas
delicias, denique terrenum thesaurum. Et perperea est æras hæc
nostra, ferrea simul ac terrea, o deplorandam calamitatem, o ca-
sum miserabilem, o Religionem dominicanā, tanto seruoere ere-
ctam, tanto studio auctam, tanto sanctissimarum virtutum censu
locupletatam. Quo re redactam conspiciamus? Quo tempestatis
prolapsam? Quis dabit capiti nostro. P. aquas, & oculis nostris
fontem lachrymarum, vt triste ac lugubre sumus, pro meriti o ac
dignitate desleamus, o flebilis & lachrymosa mutatio, Commu-
tatum est aurum in argentum, argentum in æs, æs in ferrum, fer-
rum in lutum & coenum, ita vt pristina illius religionis ne vesti-
gium quidem relictum videatur. At abstinendum est verbis, vbi
op^{us} est facto, nec lachrymæ profunt, vbi hostes immanissimi sunt.
Adest potius animo fauete ore, succurrite manu. Succurrat vo-
bis tantisper, quo pacto euerfa fuerit illius tyranni statua. Lapis

in ferrea

absq; manu excisus, ē monte, repente in illam impactus, percussit
 & in cinerē fauillamq; redegit. Arripiamus itaq;
 & nos. P. lapidem, arripiamus lapidem, lapidem inquam illum
 angularem, qui fecit vtrq; vnum, lapidem præciosum electum,
 lapidem quem reprobauerunt ædificantes, non humano cōcre-
 tum semine, ac diuina virtute formatum, ac de summorum patrū
 sumptum fatigio, ita in illum idest Christum abeamus, vt prose-
 quisq; lapis fiat æternæ structuræ idoneus, & in statuam prose-
 quisq; irruat atq; irrumpat, vt monstrum illud immane, ingens
 atteratur. Vos maiores, minores instruite, vos minores obtem-
 perate maioribus, vos antistites inuitate lubditos, vos subditi
 æmulamini antistites, vos bonarum artium studiosi, ita sciētiam
 capefite, vt charitatem ante ponatis, nō ignari, quod (iuxta Pau-
 linum dogma) scientiā inflat, charitas vero ædificat. Vos diuini
 verbi præcones, memēte semper, quod cæpit facere, mox do-
 cere, magis enim vrgent exempla quam verba. Quoniam doce-
 re facile est. Præstare autem difficile. Iacite vos o tyrunculi, futu-
 ræ probitatis fundamenta. Vos iuniores proficite indies, pugna-
 tes cum antiquo serpente, vos enim manet gloriolus triūphus.
 Vos demum, veterani ac emeriti milites, culmen quod ascendis-
 tis, fenete mordicus, pariterq; ad altiora tendatis. Huc demum
 omnes incumbite, huic animos neruosq; intendite, huc iugiter
 anhelate. Id enim si præstiteritis, auferetur cœnum, dissipabitur
 ferrum, liquefct æs, conflabitur argentum, residebit dūtaxat au-
 rum. Atq; ita succedet ambitioni modestia cupiditati largitas, ac
 terrenorum despectus, fæditati honestas, incurie sedulitas, ne so-
 lertia, torpori ac repiditati feruore, & priscus ille agendi Deoque
 obsequendi status, aureumq; illud caput reponetur. Accipite in-
 terim decreta nostra, doctissimorum patrum excussa iudicio.
 Quæ vt facilissima obseruari sunt ita etiam quam commodissima
 quibus alacriter (pro vestra benignitate colla subiicite. Bene-
 ualere, & Deum pro nobis orate.

A iij

In nomine Domini nostri

Iesu Christi, & beatæ mariæ semper virginis, & beati Domini
Patris nostri, & omnium Sanctorum, &
Sanctarum Dei.

INCHOATIONES.

Inchoamus hanc, in capitulo. xij. primæ dist. de silentio, vt deletis verbis illis (omnes fratres vbiq; intus & extra silētium teneāt in mensa) vsq; ad illud (si quis autem hoc silētium frigerit, exclusiue, legatur sic, Omnes fratres in refectorio, vel vbiq; totum conuentum vel maiorem eius partem simul comedere contigerit quomodolibet, semper silentiū teneāt in mēsa, nec ibidem loquātur nisi de necessarijs ad mensā & vnica oratione breuiter & submisse, excepto prælato, siue eo, quem mensæ præesse contigerit. Qui de necessarijs pro seruitio mensæ, vel pro admonēdis fratribus loqui possit. Alibi autem, de licētia prælati loqui poterūt &c. Deinde sequatur, si quis autē, &c.

Confirma-
tiones.

Confirmamus hanc, vt in capitulo. iij. dist. ij. de electione fienda extra capitulum, q; tantum spectet ad priores Cōuentuales & ad prædicatores generales & duos fratres de quolibet conuētu, dicatur, & ad vnum fratrem de quolibet cōuētu, & vbi sequitur, & hoc idē pro qualibet sectione prioris provincialis (nouiter electos, dicatur nouiter electum, & addatur. Nisi confirmator præsens fuerit, vel in tam parua distātia, q; ante dissolutionē prioris congregationis, potuerit de cassatione electionis prius factæ (si eam cassari contingat) nunciū peruenire. Tunc enim & secūda, & tertia (si opus fuerit) electio, ad eosdem pertinebit, & in fra vbi dicitur. Vnus autem de illis duobus electoribus, illo anno in socium prioris cōuentualis eligatur, notetur conformiter ad supradicta, vt dicat: & ille electus supradictus sit illo anno socius prioris &c. Et hæc habet tria capitula.

Item cōfirmamus hanc, vt in capitulo. iij. de electione magistrī ordinis vbi dicitur, si autem in aliqua prouincia, prouinciale capitulū fuerit celebratū, & in proximo festo penthecostes, electio magistrī fuerit faciēda. Diffinitor capituli generalis in anno diffinitorū & socius eius, sint illo anno magistrī ordinis electores. Subiungatur. In anno autē prouincialium, vel quādo ex alia quacūq; causa diffinitor & socius, vel electores p̄diti non fuerint electi, neq; suppetat tempus vel facultas vt eligantur, propter

154

quodcūq; iudicio discretorum legitimū impedimētum, tūc duo de diffinitoribus præcedentis capituli prouincialis &c. Et hæc habet tria capitula.

Item cōfirmamus hāc in eodem capitulo vbi dicitur priorve ro prouinciali cuncti ad capitulum generale de tur locus a diffinitoribus capituli prouincialis, addatur, Quia si prior e prouinciale impediri cōtingerit, qd ad capitulum generale in anno prouincialium nō accedat, loco ipsius, cū prioribus prouincialibus admittatur ad omnia tractāda & diffiniēda, & hæc habeat tria capitula.

Item cōfirmamus hāc, qd in capitulo. 19. primæ dicit. de grauiſſ. culpa. Vbi dicitur grauiſſima culpa est, incorrigibilitas illius qui nec culpas timet admittere & pœnas recusat ferre, addatur, vel ex earum sæpius repetita inflictiōe, iudicio discretorum cognoscitur nō proficere, & infra vbi dicitur, si magis expediēs iudicatur, addatur, per magistrum ordinis vel capitulum prouinciale, & post verbum (expellatur) addatur, Quod tamē mature fiat, & ita vt appareant gesta cum toto processu & sententia in scriptis, & cum debitis subscriptionibus & sigillis. Et hoc, si talis fani capituli, & integri sensus vsq; ad illam horam extitisse cognoscitur. Deinde sequatur quod habetur in fine capituli scilicet.

Nul. us autem cum habitu ordinis. &c. Demum quod supra dicitur. Si autem aliqui sunt &c. vsq; ad verbū puniatur, inclusiue, inferatur, & hoc pacto capitulū illud compleatur, reliqua vero omnia demantur, & hæc habet duo capitula.

Item confirmamus hanc, quod in secunda dist. capitu. octauo de capitulo generali, vbi dicitur, altera vice citra montes alter natim, addatur, de triennio in triennium, & quando sequitur, nisi Magistro & Diffinitoribus ex causa legitima quandoque aliud, videatur dicatur. Nisi Magistro cum Diffinitoribus vel cum discretorum maturo consilio ex legitima, & vrgentiſſima causa illud alibi assignare, aut assignatum transferre, vel per annum præuenire, aut etiam prorogare, necessarium videatur & nisi obitus Magistri generalis acciderit. Quo eueniente, fiat sicut capitulo quarto, de electione Magistri ordinis est decretum, & vbi sequitur, prædicti autem viginti quatuor prouinciarum Diffinitores duobus annis, & viginti quatuor priores Prouinciales in tertio anno, dicatur, prædicti aut triginta vnus prouinciarum Diffinitores in duobus capitulis, triginta & vnus prouinciales in tertio capitulo &c. & capitulū. 7. de biennali vel triennali totum (vt pote super fluum) deleatur, & hæc habet duo capitula.

Itē cōfirmamus declarationē in præcedenti capitulo factam, videlicet qd cōuentus qui nūquam habuerūt numerū saltē sena-

rium fratrum vocalium, pro non conuentibus haberi debeant, & ab eis subtrahendum titulum prioratus, quem ex vi præsentis statuti subtrahimus (si tamen potest fieri sine scandalo). Qui autem aliquando numerum integrum habuerunt, & modo ad hoc redacti sunt, quod quatuor fratres vocales cum priore non habent, permittantur interim gaudere titulo prioratus, socium vero pro electione prouincialis, pro capitulo prouinciali, nequaquam eligant, q̃ si secus factum fuerit, totum sit irritum & inane.

Item confirmamus aliam declarationem in eodem capitulo auctoritate apostolica factam pro illis prouincijs, in quibus postulationes sunt in vsu ex verbis priuilegij dicentis, poterit prior Prouincialis confirmare vnum quem fratres petierint per suas literas, ly. per suas literas ita esse intelligendum, q̃ in scrutinio electionis, postulationes ipse semper ponantur in capitulo, ante sui dissolutionem, ita quod recedentibus scrutatoribus a bāco, nihil possit addi, vel minui, quod si secus factum fuerit, totum sit irritum & inane. Si autem contingat scrutinium ipsum debere transcribi, postquam transcriptum fuerit scrutatores ipsum coram vocalibus iterum legant, & in oculis eorum sigillo claudant.

Item confirmamus aliam eiusdem capituli declarationem videlicet, Diffinitores capituli prouincialis (prout habetur in constitutionibus) in die præcedenti assignationem capituli, & omnes simul, non autem sigilatim esse eligendos nisi per nationes eligantur. Prouincialem vero postea in ipso capitulo eligi debere, Ipsos autem Diffinitores, statim post suam electionem habere locum super omnes fratres, inter se autem, secundum ordinem suorum graduum, vel conuentuum aut nationum dignitatem.

Item confirmamus, determinationem conuentuum, & vniuersitatem studij ita per duo capitula præcedentia approbatā, extra quas vniuersitates nolumus aliquem fratrem nostri ordinis cursum facere, seu graduari posse, & si secus factum fuerit, totum sit irritum & inane. Confirmantes etiam determinationem conuentus Iadren in prouincia Dalmatiæ, in quo Baccalaurei eiusdem prouinciæ possint legere sententias per quatuor annos, prout in præcedenti capitulo statutum fuit, & addentes conuentum Cæsaraugustæ in prouincia Aragoniæ & conuentum ciuitatis Regum in prouincia sancti Ioannis Baptistæ del peru, & conuentum Auenionen. in congregatione Franciæ.

Item confirmamus ordinationē factā in duobus præcedentibus capitulis, q̃ nouitij in minoribus cōuentibus recepti, nō retineā-

tur soli aut bini in eisdem conuentibus, sed ad maiores mittantur
vbi saltē in numero senario sub bono magistro educari possint,
à cuius cura iuniores ante quadriennium nō remoueantur. Quæ
ordinatio, cum habeat tria capitula & admodum necessaria sit,
præcipimus vt inuiolabiter obseruetur ab omnibus prælatiis,
Admonentes eosdem, vt nō sint difficiles recipere ad habitu eos
qui petunt recipi, & idonei iudicantur. Super quo eorum con-
scientias, pro conseruatione ordinis qui continue decrefcit, one-
ramus.

Item confirmamus ordinationem factam in duobus præce-
dentibus capitulis contra abufum vendentium, aut testantium ca-
meras, inhibentes etiam expresse ne aliquis frater in mortis arti-
culo, de re aliqua sibi ad vsum cōcessa, disponere præsumat, cum
hoc manifestam præse ferat proprietatem, sed omniā, iuxta for-
mam nostrarum constitutionum distribuenda relinquant, Irru-
tum & inane decernentes, si quid secus ab aliquo attēari conti-
gerit. Et licentiæ datæ in contrarium, non intelligantur in casu
mortis, Quinimo omnes & quascunq; licentias, etiam à Reueren-
dissimis Generalibus quomodolibet concessas & traditas, sub
quouis prætextu vel titulo testandi, retinendi, aut dispēfandi pe-
cunias, quatenus ad hunc sensum (in casu mortis testādi, trahi aut
intelligi possent, reuocamus, cessamus & annullamus, atq; cassa-
tas, reuocatas, & nullas esse decernimus.

1 Item confirmamus ordinationes infrascriptas factas in præce-
denti capitulo, vt (conformiter ad constitutiones nostras) in om-
ni conuentu vbi sunt inuenes, sit aliquis lector, qui eos doceat
grammaticam vel artes, iuxta eorum capacitatem. Qui lecto-
res ita tractentur, vt eidem officio incumbere possint. Sing-
etiam in conuentibus lectores casuum conscientiæ, & assidue
de ipsis collationes fiant. Aduertant etiam diligentissime (iu-
xta ordinationes tot capitulorum generalium) lectores & fra-
tres, ne à solida sancti Thomæ doctrina recedant, nouita-
tem sectantes. Qui vero contra præfati doctoris doctrinam,
vel scripto temere aliquid dixerit, a officio lectoratus depositus
sit ipso facto, edq; perpetuo sit priuatus, super quo provinciales
diligentissime inuigilent.

2 Quod nullus promoueatur ad baccalaureatus gradum, nisi
saltem per quatuor annos legerit in artibus, & nullus item ad ma-
gisterium promoueatur, nisi prius realiter legerit sententias, per
quatuor annos, in aliqua ex vniuersitatibus designatis, & inde in
capitulo generali, vel saltem provinciali compareat, ac publice
in ecclesia conclusiones theologicas defendat, q; si oppositum fa-
ctum fuerit, pro non magistro in nostro ordine habeatur, excē-

pris tamen studijs Parisien. & Louaniñ. in quibus, promouendi, cōsuetā exercitia ab vniuersitate statuta seruabunt.

Quod nullus per quemcūq; pralatum aut præsidentem nostri ordinis, promoueat ad sacerdotium, ante completū vigesimum quartum suæ ætatis annum, Authoritatem vero in huiusmodi dispensandi, soli Magistro ordinis referuamus & nulli alij. *nota sup. auctoritatem magistri cōcessam.*

Quod nullus prior provincialis aut cōuentualis, nullusue præsiciens, sub pœna grauioris culpæ, recipiat fratres tugitruos, aut vagabundos alterius provincie sine licentia Provincialis illorum, nisi inquantum charitas religioſæ hospitalitatis exigit, quosq; si deliquerint capifaciant, & victos ad ipsorum prouincias, arundem prouinciarum lumpibus mittant, Addentes & mandantes omnibus fratribus nostri ordinis sub pœna grauioris culpæ, ne quis, extra terminos suæ prouincie aut cōuentus prædicet in nostris vel alienis ecclesijs, aut questum faciat, nisi de licentia Magistri ordinis, aut reuerendi prouincialis, aut prioris, in quorum terminis prædicare aut questuare contigerit.

Quod fratres per literas apostolicas exempti ab ordine, non recipiantur, nisi eo modo, quo in actis præcedentis capituli statutum fuit, & quod qui per quatuor annos extra ordinem quouis modo steterunt, non recipiantur, nisi de specialilicentia magistri ordinis, Addentes quod huiusmodi ad ordinem reuertentes, etiam si non vr apostolatæ, sed vr legitime dispensati reciperentur, non possint ante decem annos à sua receptione promoueri ad vllam ordinis dignitatem.

Quod authoritas dispensandi fratres, vt maneat extra claustrum, tantum penes reuerendissimum magistrum ordinis resideat, irritantes quasquūq; licentias, super hoc, à prouincialibus seu vicarijs hætenus concessas, inhuentes illis expræſſe, ne ab huiusmodi extra ordinem manentibus aliquid pro recognitione (vr aliquando per abusum factum est) exigere vel recipere possint.

Quod numerus patrum in nullo conuentu (excepto parisiensi ob multitudinem graduatorum) duodenarium numerū excedat, & quod patres conuentus ante ætatem 40 annorum nullatenus admittantur, his exceptis, qui patres de iure sunt, vr supprior, & principales lectores, & qui prioratū in eodem conuentu egerunt, declarantes, quod post priorem, magistri primo loco debent computari in præfato numero duodenario, & subinde supprior, & baccalaureus ordinarius tantum, & sic successiue cæteri, prout iuris ratio postulat.

nota

- 3 Quòd nullus frater nostri ordinis, ratione paternitatis aut alterius gradus, exemptionem prætere de possit à sequela chori ebdomadaria aut alijs grauaminibus ordinis, lectoribus, prædicatoribus, ac magistris in theologia actulgentibus aut prædicantibus duntaxat exceptis, circa quos consuetudines (non autem abusus) prouinciarum seruentur, sed omnes alij sint cõtentu dispensationibus suorum superiorum, quos tamẽ in domino hortamur, ac monemus, vt & ætatis & indigentia filiorum suorum, iuxta qualitatem personarum, rationem habeant.
- 9 Quòd prouinciales, aut vicarij non possint vicarios pro electione prioris facienda mittere ad conuentus, nisi in casu magnæ dissensionis electorum, siue cū in veritate cõuentus adeo sit destitutus hominibus, quòd nullus sit in eo, qui electionem dirigere sciat. Et nihilominus qui sic missus fuerit, careat voce passiva in eadem electione, quòd si secus factum fuerit, totum sit irritum & inane.
- 10 Quòd translationes, filiationum de vno conuentu ad alium, non possint nisi de consensu maioris partis filiorum vtriusq; conuentus respectiue, in conuentu præsentium fieri & de consensu Reuerendi Prouincialis, exceptis prouincijs desolatis.
- 11 Quòd reuerendi prouinciales prouinciarum in quibus non viget arcta regularis obseruantia, ad petitionem fratrum arcte regularem vitam seruare volentium, vel iubente Reuerendissimo magistro ordinis, teneantur line difficultate assignare vnum vel plures conuentus in quibus, in veritate, secundum rigorem constitutionum viuere possint, & si in hoc, prouinciales, aut vicarij se difficiles præstiterint, aut facere negauerint, recurrant dicti fratres ad reuerendissimum Magistrum ordinis qui eis prouidebit (ne spiritum Dei contingat extinguì), Prouisoramen quòd in huiusmodi, nec vendantur vel alienentur, nec refutentur possessiones conuentuum, nec aliqua singularitas in habitus forma, vel qualitate inferatur, & conuentus, sub cura iurisdictione Prouincialis remaneant.
- Confirmamus determinationem factam circa ordinem prouinciarum, hoc addito, quot restituiamus prouincie Dalmatiæ, locum sibi in præcedenti capitulo præceptum à prouincia Trinacriæ absq; præiudicio iurium eiusdem prouinciæ Trinacriæ, & recensemus prouinciam Hibernicam anno 1336. à Paulo Papa. iij. separatam & erectam, & à Magistro ordinis acceptatam, damusq; ei locum inter ceteras. Quarum ordo talis est videlicet.

1. Prouincia Hispaniæ.	17. P. Saxonie.
2. P. Franciæ.	19. P. Truncariæ.
3. P. Romana.	21. P. Scouæ.
4. P. Vngariæ.	23. P. Germaniæ inferioris.
5. P. Angliæ.	25. P. Calabriæ.
6. P. Daciæ.	27. P. Hiberniæ.
7. P. Terre sanctæ.	29. P. Sancti Ioannis Baptiste del Peru.
8. P. Boemiæ.	31. P. Sancti antoni d nouo regno
9. P. Tololana.	18. P. Dalmatiæ.
4. P. Vtriusq; Lombardiæ.	20. P. Portugalliæ.
6. P. Regni.	22. P. Bethiæ.
8. P. Teutoniæ.	24. P. Sancti Thomæ.
10. P. Poloniæ.	26. P. Sanctæ Crucis Indiarũ.
12. P. Greciæ.	28. P. Sancti Iacobi d Mexico
14. P. Aragoniæ.	30. P. Sancti Vinceti d Chiappa
16. P. Prouinciæ.	

Confirmamus omnes alias declarationes & ordinationes antedicti præcedentis capituli, & breuiarij atq; missalis correctionem prout ibidem expressum est.

Denunciations.

Denunciamus, omnibus ordinis nostri fratribus, Reuerendissimum Magistrum, F. Vincentium Iustiniarum, in hoc capitulo, vnanimi omnium assensu in generalem magistrum totius ordinis nostri electum fuisse, eundemq; summum pontifici sanctissimo, D. N. Paulo papæ iij. oblatum, ab eodem hilari vultu agnitum, & acceptum fuisse.

Denunciamus insuper, animi eiusdē reuerendissimi esse, vtriuersa quorquot extant acta capitulorum generalium, in vnum colligat, ac impressioni mander, & proinde mandamus cūctis, R. prouincialibus ac præsidētibus cōuētuum, vt diligēter inquirāt, an apud illū aliqua maneāt, p̄sertim ab anno 1309 vsq; ad 1509. & simplicem copiam illorum ad ipsum mittāt.

Denunciamus, in nostro diffinitorio fuisse cōclusum & decretum, quod reuerēdi prouinciales cum suo diffinitorio, vel cū quatuor patris prouinciæ, aut qui fuerūt aliquādo diffinitores prouincialis capituli, delictis maioribus, & facinorosis hominibus possit adhibere pœnas extra ordinarias (etiā trirēmiū) in delictis grauioribus apud seculares notis.

Declarationes

Declaramus quod in capitulo secūdo dist. primę vbi dicitur: Quādo nomē Iesu in choro, adiūgi & intelligi debeat sic. In choro & extra chorum vbiq; in cōmunibus lectionibus nominatur, & in cāntico (Te Deum laudamus) ad clausulam illam (quos præcioso sanguine) eidem fratres reuerētiam faciāt, capite deuotius inclinato.

Item declaramus, fratres exeuntes à cōuentu sine licentia, vel cū socio non sibi à prælato deputato, debere puniri eadē poena, qua puniūtur in cōstitutionib⁹ hī, qui vltra terminū sibi assignatum moram fecerint, vel sine licentia reuerti pręsumpserint prout exprimitur in capitulo de graui culpa.

Item declaramus, qđ in capitulo de itinerantibus, vbi dicitur, aurum, argentū pecuniam, & munera, excepto victu & necessarijs indumentis & libris, nec accipient, nec portabunt, addi & subintelligi debeat (si ne licentia suorum prelatorum) vt sit cōforme, capitulo de grauiori culpa.

Item cū in capitulo 8. dist. 2. Baccalaureis, qui legitime incorporati in vniuersitate, sententias solemniter legerint aut legunt, post suppriorē vbiq; in toto ordine loc⁹ detur, Declaramus eos baccalaureos seu presentatos, qui legitime incorporati nō sunt in vniuersitate, & sententias non legerunt solemniter aut non legunt, non habere locum prędictum.

Admonemus reuerēdos Prouinciales & omnes prelatos ne permittant sibi subditos fratres prædicare bullas, & cogant eos (si eas prædicauerint) ferre pœnas in cōstitutionibus, capitulo de prædicatoribus expressas, & præter hoc applicent omnia quę ex huiusmodi prædicationibus acquisierint, communitati cōuentus in quo sunt assignati cui nos eas ex nūc applicamus & applicatas decernimus.

Item admonemus eosdem, ne permittant fratres de ferre tunicas apertas quodq; cogant fratres, qui pro obtinendis assignationibus aut officijs recurrunt ad personas extra obedientiā ordinis constitutas, adferendū persoluendumq; pœnas ex communicationis & alias contra hos positas in constitutionibus, capitulo de itinerantibus.

Item admonemus omnes p̄sidentes conuentuū qui habēt p̄dicatores, vt faciant eos p̄dicare in ecclesia diebus festis totius anni vt paulatim assuescat populus ad diuina, & instruatur, ac doceatur quę sunt christianę religionis.

Item admonemus reuerēdos Prouinciales ac p̄sidentes prouinciariū, ne licentiet fratres à suis prouincijs, vel emitāt cū habitu ordinis, sed eos (si deliquerint) in sua prouincia puniāt, & petētib⁹ exire à prouincia, nō facile licentiā cōcedāt, nisi causa iudij.

Item admonemus omnes fratres, ne facile discurrāt, aut vagentur, maximē soli, sed euntes extra terminos suorū cōuentuū, semper deferāt literas testimoniales, alioquin nō recipiant in cōuentibus, nisi in necessitate, p̄ vnā diem, seu vnū & primū hospitium.

Item admonemus vt seruetur antiqua ordinatio, quę iā est cōstitutio cū habeat & declarata sit habere tria capitula, et est qđ sub

scriptiones cōmuniū literarū, non fiat priuatim, sed à simul adu-
natis subscriptoribus, & videntib⁹, seu legi audientibus omnia cō-
nenta in literis quas subscribūt, alias sint irritæ, & null⁹ roboris.

Admonemus omnes fratres nostros, & eis omnibus ac singu-
lis, sub pœna excōmunicatiōis lare sententiæ, à quo nō possint
absolui nisi à suis prouincialibus præcipim⁹, ne ad quodcūq; tri-
bunal aut iudicē extra ordinē recurāt cōtra fratres nostri ordi-
nis, Declarātes nūc pro tūc, eos qui recurrit, & dātes eis in his cō-
siliū aut patrociniū, incurrisse pœnas t. m. posituas quam pri-
uatiuas, cōtra excōmunicatos in cōstitutionibus appolitas.

Admonemus omnes reuerēdos prouinciales vel diffinitores,
vt acta huius capituli legi & publicari faciant cum primū perue-
nerint in suas prouincias, in singulis cōuentibus, & quōd in mē-
sa salrē semel qualibet ebdomada legi faciāt de cōstitutionibus.

Item admonemus eosdem, & p̄sertim qui vltra mōtes proce-
dūt, & ex parte S.D.N. Papæ illis præcipim⁹, vt deferāt ad pro-
uincias suas bullam cœnæ Dñi, eamq; legi, publicari, & declarari
faciant in cōuentibus suarum prouinciarum.

Ordinatio-
nes.

Ad collēda subterfugia corū qui cupiētes se ab ordinis disci-
plina subducere, prætextu quōd vi vel metu professione
fecerūtasserūt se nō teneri ad religionē ordinam⁹, q̄ instāte pro-
fessione cuiuscūq; nouitij, aliquot ante diebus, Prior corā tribus
(adminus) patribus, vocet nouitium, ac iuridicē (si opus fuerit)
protestetur eidē, q̄ liber est, & libere dicat, an timore coactione,
aut violētia partem aut cōsanguineorū ingressus, est ordinē &
in eo volūtariē pseuerat, & vult profiteri. Et de his omnibus &
eiuscōfessione, fiat ānotatio, vel in libro cōsiliorū, vel alio ad hec
ordinato, cui annotationi tā nouiti⁹, quā dicti patres subscribāt,

Item ordinamus, q̄ qui de cætero abiurauerint tanq; de hære-
si vehemēter suspecti, nō possint à quocūq; etiā magistro genera-
li, restitui aut promoueri ad aliquod officij aut dignitatē, toto
tempore vitæ eorū sed permittātur in humilitate deslere peccā-
tū suū, irritū decernētes quicquid in oppositū factum fuerit.

Item renouātes ordinationē sæpissime factā, ordinamus man-
dātes sub pœna priuationis vocis actiue & passiue per quinquen-
niū, q̄ nullus absq; licētia magistri, vel prouocatoris ordinis, aut
sui prouincialis inscriptis habita, veniat ad urbē, exceptis ijs qui
bus propter cōuentus suarum prouinciarum ad quos vadūt ne-
cesse est inde transire, vel illo accedere.

Ordinantes quoq; mādamus omnibus, & singulis cōuentuū
præfidentibus, vt intra sex mēses ab horū notitia (qui nō habēt)
cōstruxisse & edificari fecisse, qui vero habēt, restituisse, & bene
apiasse debeāt in suo ipsorum cōuentu carcerem, cum sera pessa

lo, & clauē firmis & fortibus, priores vero qui id intra dictū tem-
pus realiter & cum effectu nō p̄stiterint, in capitulo provinciali
careat voce & stua, & nullo modo admittātur ad illam.

Ordinamus, ex sententia, S. D. N. Papæ Pauli. iij. declarātes,
q̄ nullus sit, aut intelligi debeat electus, in priorem tam Prouin-
cialē, q̄ cōuentualē, nec in vicarium, nec in diffinitorem aut so-
cium, qui solū ex uirrenūtiationis seu cessionis propr̄i suffragij
seu voti, excelsit mediatem eligētium, in quacūq̄ electione.

Restituimus In prouincia Bethicæ. F. Ludouicum de la Chi-
ca, & F. Ludouicum de figueroa, Bieccēsē.

Restituōs

Transferimus, In prouincia Bethicæ. Fratrem Hierony-
mum Clauiso à conuentu Palmen. ad conuentum Giennē.
F. Ioānē Baptistā ex prouincia Hispaniæ ad cōuentum Mur-
tien. F. Eduardum de Irlanda, ex prouincia Angliæ, ad cōuentū
S. Dominici de sancto Lucar. F. Ludouicum de la Chica ex cōue-
tu Giennē ad cōuentum. S. Andree Vbeten.

Trāslatiōes

In prouincia Bethicæ, ad Magisterium. F. Dionisium de san-
ctis. F. Gabrielem Sātoyo. F. Dominicum de sancto Bernar-
do, ad Baccalaureatū seu præsēntaturam. F. Ioannē de sancto Pe-
tro. F. Laurētium de figueroa. F. Gondisaluum, Arzinega. F. An-
drea de sancto Ioanne. F. Gregorium de Casuela. F. Petrū Arias
F. Didacum de Villa lobos. F. Christophorū de figueroa. F. Mar-
tinum de sanctis. F. Frāsciscus de sancta Cruce. F. Dominicum de
Scobar. F. Christophorū de Auila, & F. Gasparem de Cabrera,
ita tamē quod habeāt locum, si & quādo legerint sentētiās solē-
niter pro gradu & forma, & nō aliter.

Licētiæ pro
mouēdorū.

Approbationes.

Approbamus, Magisterium omnium qui in hoc capitulo
per Reuerendiss. Magistrum ordinis promoti sunt videli-
cet. F. Dionisio de sanctis, prouinciæ beticæ, &c.

Ommittimus Reuerēdissimo magistro ordinis, curam pro
sequendi erectiōem fabricæ pro hospitibus aliarum pro-
uinciarum in vrbe.

Cōmissiōes.

Committimus Reuerēdissimo magistro ordinis omnem no-
stram autoritatē in præmissis & circa præmissa & omnia alia,
declarādi, interpretandi, addēdi, vel minuēdi, & omnia & singula
faciēdi, quæ capitulum generale, & nos facere possumus, prout
eius prudentiæ visum fuerit opportunum.

Pro. S. D. N. Paulo Papa. iij. qui dedit huic capitulo eleemo-
sinam, quilibet vnā missam.

Suffragia p̄
uiuis.

Pro sereniss. Regibus & principibus christianis, & pro pace in-
ter eos componēda, & bono statu reipublice christianæ, qui-
libet sacerdos vnā missam.

Pro illustrissimo & Reuerendissimo Cardinali Morono prote-
ctore ordinis, quilibet sacerdos vnam missam.

Pro illustrissimo & reuerendissimo Cardinali Alexandrino vi-
ceprotectore, quilibet sacerdos vnam missam.

Pro illustris, & reuerēdisimis, D. Cardinalibus, Garraffa & Nea-
politano, & duce ac Marchione totaq; eorum generosa fami-
lia Garrafforum, quilibet sacerdos vnam missam.

Pro reuerendissimo, D. Archiepiscopo Toletano, quilibet sa-
cerdos vnam missam.

Pro omnibus benefactoribus, & his præsertim qui huic capitu-
lo eleemosinas contulerunt, quilibet sacerdos vnam missam.

Pro statu & reformatione totius nostri ordinis, ac reuerendissi-
mi Magistri generalis, cum eius societate, necnon pro reueren-
do procuratore ordinis, quilibet sacerdos vnam missam.

Et ubi imponitur sacerdotibus vna missa, clericis semper letante
conuersis vero & laicis decies pater noster imponuntur;

Suffragia, p
defunctis.

Pro anima reuerendiss. D. Cardinalis, D. Matthæi de Vrsi-
nis ex ordine nostro assumpti, qui perpetuam eleemosinam no-
stro generali capitulo in suo testamento reliquit, quilibet sacer-
dos vnam missam, Clerici septem psalmos penitenciales, laici.
25. pater noster.

Pro animabus fratrum & sororum nostri ordinis, quilibet sacer-
dos vnam missam, clericus septem psalmos penitenciales, laici.
25. pater noster.

Pro animabus eorum qui dum viuerent, per literas magistri or-
dinis recepti sunt ad beneficia ordinis, atq; alijs benefactori-
bus quilibet sacerdos vnam missam, clericus septem psalmos pe-
nitenciales, laici, 25. pater noster.

Concedit reuerendiss. magister ordinis, omnibus reuerēdis Pro-
uincialibus & diffinitoribus huius capitulo, q; vnusquisq; eorū
possit recipere ad ordinem & gratias eius vnū ex ijs qui vsq;
ad hanc diem fuerunt apostatæ vel damnati ad pœnas grauio-
ris culpe, suæ provincie, & in sua provincia tantum, non ta-
men suspectum de fide.

Concedit idē reuerendissimis magister. ord. omnibus fratribus &
sororibus ordinis q; sacerdotē nostri ordinis, ad confessionem
audientiam, alias expositum, sibi in confessorē semel tantum
eligere & ab eodē, de præteritis vsq; ad præsentium notitiam
calibus, peccatis, excessibus & sensuris omnibus absolui pos-
sint, à quibus. S. R. P. absoluerē potest.

Capitulū sequens quod erit provincialium, assignamus in con-
uentu Auenionen, congregationis fraciæ, hinc ad tres annos,
Anno videlicet, 1561. Dat. Romæ. Die. 4. Junij. 1558.